вата CD която лежи на плоскостьта MN, ще бжде успоредна и на самата плоскость MN, защото AB, като се намѣрва съ успоредната си CD на една плоскость, може да се срѣщне съ плоскостьта MN само тогава когато се прѣсѣче съ успоредната си *CD*.

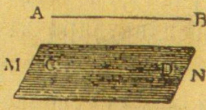

Чер. 255.

3. *Всѣка плоскость ABCD (чер. 256), която прѣминава прѣзъ правата AB и която е успоредна на плоскостьта MN, ще прѣсѣче послѣдната по линия CD успоредна на правата AB*, защото правата AB, като се намѣрва съ CD на една плоскость може да се срѣщне съ нея само тогава, когато се прѣсѣче съ плоскостьта MN.

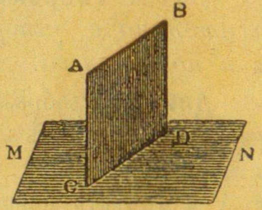

Чер. 256.

4. *Правата AB (чер. 257), която е успоредна на двѣ прѣсѣкающи се плоскости MN и PD, е успоредна и на прѣсѣчницата имъ CD.* Наистина, като си въобразимъ плоскость прѣзъ линията AB и произволна точка C на прѣсѣчната линия, заключаваме споредъ прѣдидущето (3), че тази плоскость прѣсича MN и PD по линии успоредни на правата AB и тъй като тѣзи линии прѣминаватъ прѣзъ точка C, а прѣзъ точка C можемъ да прѣкараме само една линия успоредна на правата AB, то тѣзи линии се сливатъ помежду си и съ линията CD се съвпадатъ; слѣдоват. линията CD ще бжде успоредна на AB.

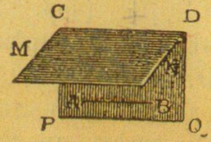

Чер. 257.

§ 200. **Теорема.** *Линията, която е успоредна на плоскостьта, намѣрва се въ всичкото си продължение на равно растояние отъ нея.*

Нека AB (чер. 256) бжде успоредна линия на плоскостьта MN; отъ произволни точки на тази линия A и B спущаме перпендикуляри AC и BD на плоскостьта MN; трѣба да докажемъ, че AC = BD.

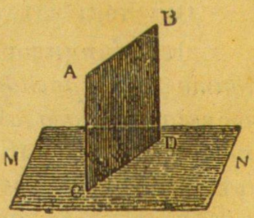

Чер. 256.

Доказ. Като забѣлѣжимъ, че линиитѣ AC и BD, като перпендикуляри къмъ плоскостьта MN, сж успоредни, ако си въобразимъ прѣзъ тѣзи линии плоскость; то по § 199 слѣд.